

**การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาแผนกช่างยนต์
กรณีศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า
A Study of Opinions about the Apprentice of Auto Mechanics
Division Students Case Study : Bangkeawfa Industrial and
Community Education College**

ไพโรจน์ สติรยากร^{1*}

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กรุงเทพฯ 10800

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาแผนกช่างยนต์ของวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า โดยประชากรในครั้งนี้ คือ นักศึกษาแผนกช่างยนต์ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 และระดับปวส. ชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการฝึกงานมาแล้ว จำนวนรวมทั้งสิ้น 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ด้านการเตรียมการของวิทยาลัยก่อนออกฝึกงาน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07 ด้านการจัดการปฐมนิเทศนักศึกษาที่ฝึกงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 ด้านการดำเนินงานของทางวิทยาลัยระหว่างที่นักศึกษาฝึกงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 ด้านความรู้และทักษะของนักศึกษา ช่วงใกล้จะสิ้นสุดการฝึกงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 และด้านเจตคติต่อวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.54

Abstract

The research aimed to study opinions about the apprentice of Auto Mechanics division students case study: Bangkeawfa Industrial and Community Education College. The subjects in this research were 86 apprenticed Auto Mechanics division students in Vocational level year 3 and Diploma level year 2 The scale was estimated at 5-level scale of data and was analyzed by using reliability mean and standard deviation.

The results showed that the preparation of the college before the internship was in a high level the average (4.07). The orientation management of apprenticed students was in a high level (an average 3.81). The operation of the college during the student internship was at a high level (an average 4.12). The knowledge of students during the end of the internship was a high level (an average 4.23). Attitudes towards profession was in the highest level with the average of 4.54.

คำสำคัญ : ความคิดเห็นการฝึกงาน นักศึกษาแผนกช่างยนต์

Keywords : Opinions Apprentice, Auto Mechanics Division Students

* ผู้นิพนธ์ประสานงานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Prs@kmutnb.ac.th โทร. 08 6789 7117

1. บทนำ

วิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์) เปิดหลักสูตรโปรแกรมวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมสาขางานยานยนต์ สาขางานเทคนิคงานยานยนต์ และสาขาวิชาชีพอื่น ๆ ดังนั้นวิทยาลัยฯ จึงมีภาระหน้าที่ในการสอน ซึ่งตามหลักสูตรของวิทยาลัยที่สังกัด สอศ. ได้กำหนดให้นักศึกษาต้องผ่านการฝึกงานก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์)[1] การฝึกงานเป็นการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา ซึ่งจัดดำเนินการโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับภาคการผลิตและ/หรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพและบรรยากาศการทำงานทางธุรกิจที่ต้องแข่งขันกันในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของงาน รวมทั้งการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงานและการประกอบอาชีพอิสระ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการดำเนินงานฝึกงานของนักศึกษา จึงต้องมีการประเมินผลและรับทราบความคิดเห็นของนักศึกษา และผู้ควบคุมการฝึกงานเพื่อให้ได้ข้อมูลมาปรับปรุงการดำเนินการฝึกงานให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการฝึกงาน

ข้างยนต์ตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง วิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์) กับสถานประกอบการ โดยทำการศึกษากับนักศึกษา ปวช. 3 และ ปวส. 2 ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรในการดำเนินการฝึกงานของนักศึกษาแต่ละระดับ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไปหากมีความร่วมมือทางวิชาการกับสถานประกอบการ เพื่อใช้ข้อมูลในการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง และเพื่อการประยุกต์ใช้กับการดำเนินงานการฝึกงานของหลักสูตรอื่น ๆ ที่เปิดการเรียนการสอนในวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์) ในปัจจุบันต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาแผนกช่างยนต์ของวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า

1.2 ขอบเขตการวิจัย

1.2.1 การวิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงาน ด้านการเตรียมการของวิทยาลัยก่อนการฝึกงาน ด้านการจัดการปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกงานด้านการดำเนินงานระหว่างการฝึกงานด้านความรู้และทักษะของนักศึกษา และด้านเจตคติต่อวิชาชีพ

1.2.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย นักศึกษาช่างยนต์ ได้แก่ นักศึกษาแผนกช่างยนต์ ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ จำนวน 50 คน และนักศึกษาแผนกช่างยนต์ ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ จำนวน 36 คน

1.2.3 ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม-พฤศจิกายน 2552

1.3 ทฤษฎีและแนวคิดงานวิจัย

การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษานั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับกึ่งฝีมือช่างฝีมือ และช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสนองความต้องการของตลาดแรงงาน การฝึกงานหรือปัจจุบันเรามักจะได้ยินอยู่บ่อยครั้งว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพราะฟังแล้วรู้สึกว่าคุณฝึกมีความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมามีความต้องการที่จะมาแสวงหาประสบการณ์ทักษะเทคนิค วิธีใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานให้มากยิ่งขึ้น การฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้แยกเป็น 2 คำ คือ ประสบการณ์และวิชาชีพ คำว่า ประสบการณ์ แปลว่า ความชัดเจนที่เกิดจากเพราะทำหรือได้พบเห็นในอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ (กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) [2] ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือสาขาวิชา จะต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ โดยเฉพาะทักษะในการปฏิบัติงาน นโยบายของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สถานศึกษาจำเป็นต้องขอความร่วมมือกับสถานประกอบการ เนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่สามารถปรับกระบวนการเรียนการสอนได้ทัน จะส่งผลถึงคุณภาพหลักสูตร ครูผู้สอน และทักษะของนักเรียนที่ได้รับไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง ทั้งในด้านฝีมือและบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ในการ

ทำงาน

ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่สำคัญของสถานศึกษาที่จะสร้างแรงจูงใจให้สถานประกอบการมีนโยบายให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อประโยชน์ในการฝึกงานของนักศึกษา

2. วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Method) ประเภทการสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาช่างยนต์ ได้แก่ นักศึกษาแผนกช่างยนต์ ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ จำนวน 50 คน และนักศึกษาแผนกช่างยนต์ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการฝึกงานในสถานประกอบการ จำนวน 36 คน

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ คือ แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฝึกงานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงศึกษาธิการ

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามต่าง ๆ จากงานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาผู้บริหารและผู้ควบคุมการฝึกงานของสถานประกอบการที่มีต่อการฝึกงานบริหารธุรกิจ

2.2.3 ร่างแบบสอบถามและจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบและนำมาพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานฝึกงานของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การเตรียมการของวิทยาลัยก่อนการฝึกงาน
- 2) การจัดการปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกงาน
- 3) การดำเนินงานระหว่างการฝึกงาน
- 4) ความรู้และทักษะของนักศึกษาช่วงใกล้จะสิ้นสุดการฝึกงาน
- 5) เจตคติต่อวิชาชีพ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2.3 การเก็บข้อมูล

2.3.1 การเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ผ่านการฝึกงาน ผู้วิจัยจะนัดชี้แจงนักเรียนนักศึกษาในการตอบแบบสอบถาม

2.3.2 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะประสานงานเองเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม

2.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาผู้วิจัย รวบรวมแบบสอบถามคืนเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 86 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2.4 สถิติและการวิเคราะห์ผล

2.4.1 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย μ และค่าความเบี่ยงเบน

มาตรฐาน σ

2.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นร้อยละ (%) ในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาแปลความหมายโดยเปรียบเทียบตามเกณฑ์ในการแปลผล โดยอ้างอิงจากวิเชียร เกตุสิงห์[3] และตอนที่ 3 นำมาสรุปเป็นความเรียงเพื่อใช้แปลผลในงานวิจัย

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.1.1 ผู้วิจัยใช้นักศึกษาที่ผ่านการฝึกงานที่ตอบแบบสอบถามซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปวช. ชั้นปีที่ 3 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1 ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9

3.1.2 นักศึกษาที่ผ่านการฝึกงานที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะฝึกงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่นักศึกษาฝึกงานเป็นศูนย์บริการรถยนต์ จำนวน 63 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.3 และเป็นอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 23 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 26.7

3.1.3 นักศึกษา ปวช. ที่ผ่านการฝึกงานที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้อาจารย์

นิเทศ ไปนิเทศภาคเรียนละ 1 ครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และไปนิเทศ 2 ครั้ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และไปนิเทศ 3 ครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ส่วนนักศึกษา ปวส. ส่วนใหญ่ต้องการให้อาจารย์นิเทศ ไปนิเทศ ภาคเรียนละ 2 ครั้ง จำนวน 26 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.2 และไปนิเทศ 1 ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6

3.1.4 นักศึกษาระดับ ปวช. ที่ผ่านการฝึกงาน ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ ระยะเวลาของการฝึกงานครั้งนี้สั้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 ส่วนนักศึกษา ระดับ ปวส. เห็นว่าระยะเวลาของการฝึกงาน ครั้งนี้สั้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และเห็นว่าเหมาะสม จำนวน 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.1

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานฝึกงาน

3.2.1 การเตรียมการของวิทยาลัยก่อนการ ฝึกงาน

ตารางที่ 1 แสดงการเตรียมการของวิทยาลัยก่อน การฝึกงาน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
1. จำนวนสถานประกอบ- การพอเพียงต่อการออก ฝึกงานของนักศึกษา	4.18	0.80	มาก
2. ระยะทางไปยังสถานที่ ฝึกงานมีความเหมาะสม	3.79	0.90	มาก
3. ปริมาณงานพอเพียงต่อ การฝึกงาน	4.08	0.78	มาก
4. สถานที่ฝึกงานมีอากาศ ถ่ายทะเลสดวก และมี แสงสว่างเพียงพอ	4.24	0.88	มาก
รวม	4.07	0.67	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่ฝึกงานมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานฝึกงานด้าน การเตรียมการของวิทยาลัยก่อนออกฝึกงาน โดย ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สถานที่ฝึกงานมีอากาศถ่ายเทสะดวก มี แสงสว่างเพียงพอโดยมีค่าเฉลี่ย 4.24 และรอง ลงมา คือ จำนวนสถานประกอบการพอเพียงต่อ การออกฝึกงานของนักศึกษาโดยมีค่าเฉลี่ย 4.18

3.2.2 การจัดการปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกงาน

ตารางที่ 2 แสดงการจัดการปฐมนิเทศนักศึกษา
ฝึกงาน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
1. การปฐมนิเทศช่วยให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางในการฝึกงาน	3.81	0.74	มาก
2. ช่วงเวลาในการปฐมนิเทศมีความเหมาะสม	3.63	0.85	มาก
3. การจัดสถานที่ในการปฐมนิเทศมีความเหมาะสม	3.67	0.83	มาก
4. การบรรยายของวิทยากรให้ความรู้แก่นักศึกษามีความเหมาะสม	3.86	0.88	มาก
5. คู่มือในการบันทึกการปฏิบัติงานมีแบบฟอร์มเหมาะสมเข้าใจง่าย	4.09	0.70	มาก
รวม	3.81	0.59	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่ฝึกงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานฝึกงานด้านการจัดการปฐมนิเทศนักศึกษาที่ฝึกงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คู่มือในการบันทึกการปฏิบัติงานมีแบบฟอร์มเหมาะสมเข้าใจง่ายโดยมีค่าเฉลี่ย 4.09 และรองลงมา คือ การบรรยายของวิทยากรให้ความรู้แก่นักศึกษามีความเหมาะสมโดยมีค่าเฉลี่ย 3.86

3.2.3 การดำเนินงานระหว่างการฝึกงาน

ตารางที่ 3 แสดงการดำเนินงานระหว่างการฝึกงาน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
1. จำนวนครั้งของการนิเทศมีความเหมาะสม	3.88	0.70	มาก
2. พอใจในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการฝึกงานจากอาจารย์นิเทศ	3.95	0.70	มาก
3. พอใจในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาจากผู้ควบคุม/ครูฝึกในการฝึกงาน	4.24	0.80	มาก
4. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษากับผู้ควบคุม/ครูฝึก การฝึกงานในสถานประกอบการ	4.41	0.80	มาก
รวม	4.12	0.54	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่ฝึกงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการดำเนินงานของทางวิทยาลัยระหว่างที่นักศึกษาฝึกงานอยู่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษากับผู้ควบคุม/ครูฝึก การฝึกงานในสถานประกอบการโดยมีค่าเฉลี่ย 4.41 และรองลงมา คือ ความพอใจในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหจากผู้ควบคุม/ครูฝึกในการฝึกงานโดยมีค่าเฉลี่ย 4.24

3.2.4 ความรู้และทักษะของนักศึกษาช่วงใกล้จะสิ้นสุดการฝึกงาน

ตารางที่ 4 แสดงความรู้และทักษะของนักศึกษาช่วง
ใกล้จะสิ้นสุดการฝึกงาน

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
1. มีทักษะในการปฏิบัติงาน ในสาขาวิชาชีพของตน	4.36	0.71	มาก
2. มีความสามารถในการ แก้ปัญหา	4.05	0.58	มาก
3. สามารถปรับตัวและ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.43	0.69	มาก
4. มีทักษะในการซ่อม เครื่องยนตร์รถยนต์	4.10	0.76	มาก
รวม	4.23	0.55	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่ฝึกงาน
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานของผลที่ได้จาก
การฝึกงานในสถานประกอบการด้านความรู้และ
ทักษะของนักศึกษาช่วงใกล้จะสิ้นสุดการฝึกงาน
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.23
เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ
สามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้โดยมี
ค่าเฉลี่ย 4.43 และรองลงมา คือ มีทักษะในการ
ปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพของตนโดยมีค่าเฉลี่ย
4.36

3.2.5 เจตคติต่อวิชาชีพ

ตารางที่ 5 แสดงเจตคติต่อวิชาชีพ

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	แปลผล
1. การฝึกงานมีคุณค่าต่อ การศึกษาในระดับสูงขึ้น	4.59	0.53	มากที่สุด
2. การฝึกงานมีคุณค่า ต่อการปฏิบัติงานของ นักศึกษาในอนาคต	4.50	0.62	มากที่สุด
3. พึงพอใจในทักษะ การปฏิบัติงานในสาขา วิชาชีพที่พัฒนาขึ้น	4.53	0.73	มากที่สุด
รวม	4.54	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่ฝึกงานมี
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานของผลที่ได้จาก
การฝึกงานในสถานประกอบการด้านเจตคติต่อ
วิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมี
ค่าเฉลี่ย 4.54 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ย
มากที่สุด คือการฝึกงานมีคุณค่าต่อการศึกษาระดับ
สูงขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ย 4.59 และรองลงมา คือ
พึงพอใจในทักษะการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพ
ที่พัฒนาขึ้นโดยมีค่าเฉลี่ย 4.53

3.3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.3.1 การฝึกงานในครั้งนี้ มีระยะเวลาสั้น
เกินไป ครูฝึกไม่ค่อยปล่อยให้ลงมือปฏิบัติงาน

3.3.2 ควรเพิ่มเติมในด้านความรู้ต่าง ๆ ใน
รถแต่ละชนิดให้กับนักศึกษาให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา ควรใช้
ระยะเวลาในการฝึกงานให้มากกว่านี้ จะทำให้ได้
ทักษะต่าง ๆ และได้ลงมือปฏิบัติมากขึ้น เพื่อจะได้
ทักษะในการทำงานของนักศึกษา

4. สรุป

4.1 สรุปและอภิปรายผล

1. ด้านการนิเทศผู้ควบคุมการฝึกงาน/ครูฝึก ที่ดูแลนักศึกษา มีความคิดเห็นในด้านการนิเทศ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ สืบเนื่องมาจากทางวิทยาลัยมีการแบ่งใน 1 ภาคเรียนให้มี 2 ช่วง คือ ครึ่งแรกของภาคเรียนที่หนึ่ง และ ครึ่งหลังของภาคเรียนที่ 1 และมีการจัดการเรียนการสอนแก่บุคลากรครูทั้ง 2 ช่วง โดยครูผู้สอนจะมีชั่วโมงการนิเทศ และในขณะเดียวกันต้องมีการสอนด้วย จึงทำให้ไม่พร้อมที่จะออกนิเทศหรือไม่ได้รับผิดชอบเวลาในการออกนิเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณ ดอนขวา [4] พบว่า ครู-อาจารย์นิเทศ มีงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาในการเตรียมการนิเทศ

2. ด้านความรู้และทักษะของนักศึกษา ผู้ควบคุมการฝึกงาน/ครูฝึกที่ดูแลนักศึกษา มีความคิดเห็นการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ดีมาก แต่การซ่อมและการตรวจเช็คระยะเครื่องยนต์ มีความคิดเห็นระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนงรักษ์ เทียมตะวัน และคณะ [5] พบว่า ผลการฝึกงานของนักศึกษาที่ผู้บริหารสถานประกอบการ ได้ประเมินการปฏิบัติงานด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะในทุกเรื่องอยู่ในระดับปานกลาง

3. ด้านเจตคติต่อวิชาชีพ หลังจากผ่านการฝึกงาน นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาชีพดีมากที่สุด จากกรณีดังกล่าวนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของประทีป พรหมทอง [6] พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพและมีเจตคติต่อการทำงานอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยครั้งนี้เห็นว่า

จากการที่นักศึกษาได้ผ่านประสบการณ์ การทำงานในสถานประกอบการจริง และได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานในสาขาวิชาที่เรียนมา ทำให้เกิดความรู้สึกในเชิงบวกมากยิ่งขึ้น และการฝึกงานดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาเห็นคุณค่าตนเองต่อการปฏิบัติงานของนักศึกษาในอนาคตของตัวเองด้วย

4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและครูนิเทศ ในแผนกวิชาช่างยนต์ เกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาช่างยนต์ในสถานประกอบการต่อไป

2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ควบคุมการฝึก/ครูฝึกในสถานประกอบการเกี่ยวกับการฝึกงานในลักษณะการนำรายวิชาการฝึกงานไปฝึกประสบการณ์งานอาชีพอย่างเดียวก่อนนำรายวิชาชีพไปเรียนรู้และฝึกปฏิบัติฝึกประสบการณ์งานอาชีพ

3. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ควบคุมการฝึก/ครูฝึกในสถานประกอบการในโปรแกรมวิชาอื่น ๆ ของวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงอุปถัมภ์) ต่อไป

4. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกงานภายนอกของวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงอุปถัมภ์) ต่อไป

5. ควรมีการศึกษา คุณลักษณะของนักศึกษาที่สถานประกอบการต้องการรับเข้าฝึกงานในโปรแกรมวิชาอื่น ๆ ของวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงอุปถัมภ์) ต่อไป

5. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณวิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์) ที่อำนวยความสะดวกในการวิจัยและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

6. เอกสารอ้างอิง

วิทยาลัยการอาชีพบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์). ม.ป.ป. รายงานประจำปีของวิทยาลัยบางแก้วฟ้า (หลวงพ่อบึงเป็นอุปถัมภ์). นครปฐม. อัดสำเนา.

กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป. รายงานการฝึกงาน/ฝึกอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2543. คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สุวรรณ ดอนขวา. 2532. การดำเนินงานเกี่ยวกับการฝึกอาชีพนักเรียนนักศึกษาในสถานประกอบการของสถานศึกษากรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนงค์รักษ์ เทียมตะวัน และ สรินทิพย์ กองทรัพย์.

2548. ความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้บริหาร และผู้ควบคุมการฝึกงานของสถานประกอบการที่มีต่อการฝึกงาน แขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรีกับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์. รายงานการวิจัย. ชลบุรี: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

ประทีป พรหมทอง. 2544. การใช้สถานฝึกงานอาชีพนอกสถานศึกษาสำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์-มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.